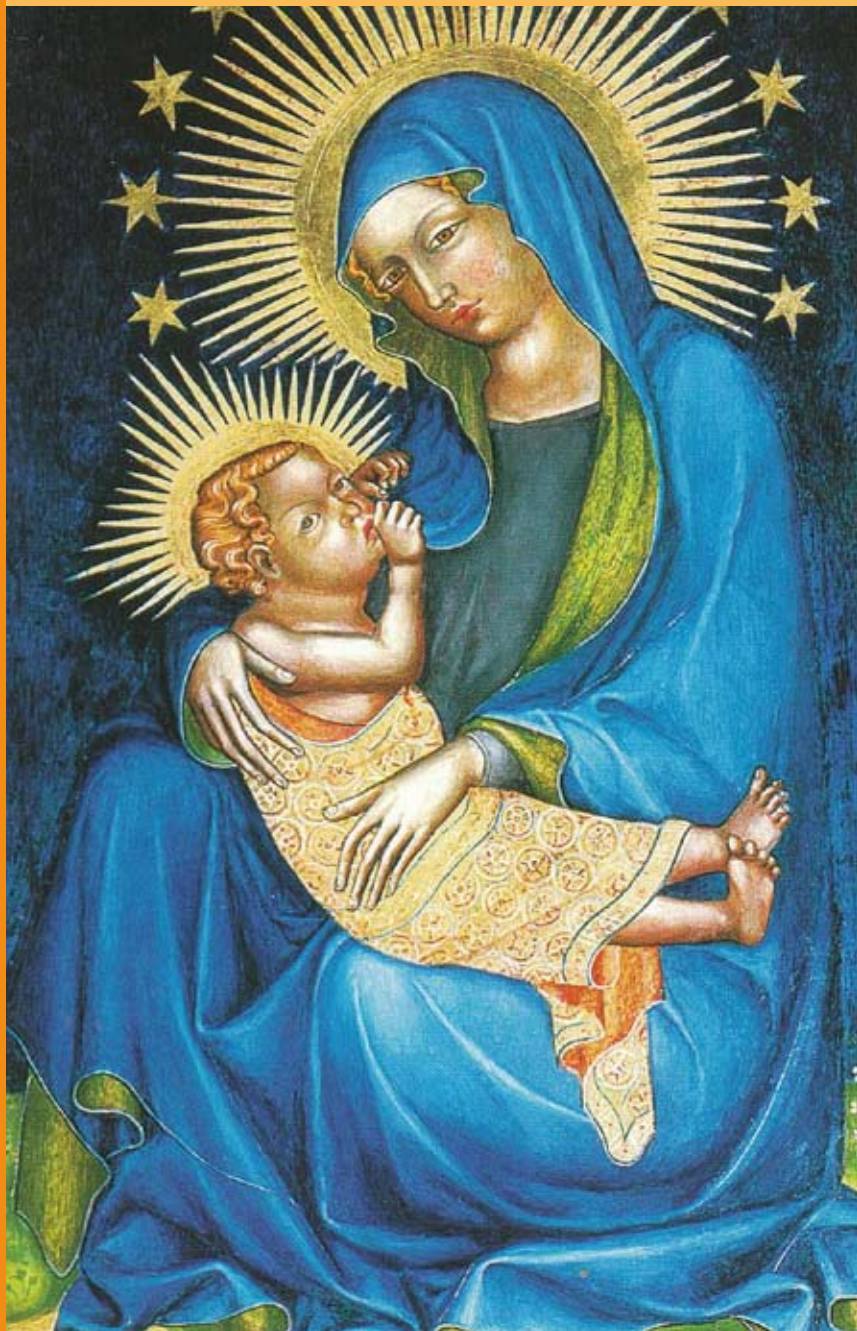


276

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky



LEDEN 2016



Draží farníci,

vstupujeme do nového kalendářního roku, který vždy začínáme slavností Matky Boží Panny Marie. Naše Matka Církev nám předkládá vzor své dokonalosti, která je dovršena právě Matkou Boží. Bůh sám si ji vyvolil, aby se stala jeho obdivuhodným nástrojem při jeho příchodu na tento svět. Naše úcta k ní není proto nějakým pouhým sentimentálním zanícením, nýbrž vychází z hloubky naší víry, že ona je tou nejučinnější a nejbližší přimlůvkyní u Božího trůnu, která pro nás může vyprosít i to, co se zdá z lidského hlediska zcela nemožné. Ona se může, a chce, za nás přimlůvat, neboť je milující Matkou, která nikdy za žádných okolností neopouští své děti, jak nám to již mnohokrát v dějinách lidstva dokázala. Miluje, přimlouvá se, ale i napomíná a vybízí k obrácení a pokání, aby od nás odvrátila vše, co nám ztěžuje a znemožňuje vidět Boží tvář. Využijme této příležitosti a obraťme se na ni právě na počátku

tohoto roku, abychom do něj mohli vstoupit s větší odhodlaností a touhou přiblížit se k našemu Pánu, a zároveň se tak oprostili od všech možných různých obav a strachů o budoucnost, která se v naší době zdá být mnohdy dosti nejistá. Panna Maria ukazuje směr, který má jasný cíl, a který by měl pronikat do všech skutečností našeho každodenního života: ztotožnění se s Ježíšem Kristem, Božím Synem.

Před krátkou dobou jsme též vstoupili do „Roku milosrdenství“, který vyhlásil nynější Sv. Otec František. Největší projev Božího milosrdenství k člověku je zjevení Božího Syna Ježíše Krista svému. Poznání živého Boha v osobě Kristově je největším důkazem lásky Boží k člověku, která je v absolutní míře potvrzena jeho obětí na kříži za naše spasení. Mít osobní vztah k Bohu jako ke svému Otci skrze Syna v Duchu svatém přesahuje na jedné straně veškeré naše rozumové chápání, ale na druhé straně umožňuje prožívat zcela osobní a opravdově niterný vztah k Bohu, který (ač suverénní a vševládný Stvořitel) touží po člověku a jeho blízkosti. Zde můžeme téměř nahmatat projev dobroty a lásky Boží, která je v plnosti obsažena v jeho milosrdenství. V dějinách církve máme mnohé světce a svěťce, kteří právě tuto dobrotu Boží oslavovali, a především se jí snažili přiblížit všem lidem. Snad neznámější svěťec je v tomto ohledu sv. Faustyna Kowalská, která je nazývána „apoštolkou Božího milosrdenství“. Byla svatořečena svatým papežem Janem Pavlem II., který sám zemřel právě v předvečer svátku Božího milosrdenství, který se slaví druhou nedělí velikonoční. Snad nám mohou tento rok pomoci právě texty sestry Faustyny k hlubšímu pochopení a prožívání milosrdenství našeho Pána. Svatý Otec František při této příležitosti vydal list, který je otištěn na následujících stránkách, a též i celou bulu, která nám má dát lepší směr a orientaci v tématu Božího milosrdenství. Prostředek, který obzvláště vyjadřuje milosrdenství Boží, a který nám církev s velkou radostí neustále připomíná a nabízí, je svátost smíření neboli svatá zpověď. V ní nacházíme zcela konkrétní poklad Boží dobroty ke každému jednotlivci a přijímáme to, co nám nemůže dát za žádných okolností nikdo jiný: odpuštění hříchů a život v milosti posvěcující, v plném společenství s Nejsvětější Trojicí. Právě proto by snad mohlo být tím nejlepším a Bohu jistě nejmilejším předsevzetím do začínajícího nového roku nejenom vykonání dobré svaté zpovědi nyní na počátku, ale i nalezení pravidelnosti v jejím přijímání, která nás zcela jistě posune zásadním způsobem na naší cestě k Bohu. Stačí vzpomenout na sv. Jana Maria Vianneye, který obrátil celou obec Ars a byl znám zvláště tím, že strávil mnoho hodin ve zpovědnici. Svátost smíření nám dává milost nového začátku a odstraňuje v nás vše, co nám brání v opravdovém plnění Boží vůle. Čisté srdce je schopné vnímat Boží přítomnost a jeho vedení a zároveň i aktivně odpovídat na vše, co po něm Bůh žádá i přes těžkosti a protivensství, které s sebou život přináší. Dává sílu být věrný, opravdově milovat svého Pána i bližního a usilovat o posvěcování svého života.

Z celého srdce Vám všem přeji, aby Boží láska v tomto roce pronikla hluboko do Vašeho srdce a ve svátosti smíření Vám dala opravdově pocítit nesmírnou dobrotu našeho Pána, který ze své lásky nikoho a nikdy nevyklučuje.

Žehná P. Vit Uher

LEDEN 2016			
1.	pá	MATKY BOŽÍ PANNY MARIE	Slavnost
2.	so	sv. Basil Veliký a Řehoř Naziánský	Památka
3.	ne	2. NEDĚLE PO NAROZENÍ PÁNĚ	Památka
4.	po	bl. Anděla z Foligna	
5.	út	sv. Telesfor	
6.	st	ZJEVENÍ PÁNĚ	Slavnost
7.	čt	sv. Rajmund z Penafortu	
8.	pá	sv. Severin	Slavnost
9.	so	sv. Julián	
10.	ne	KŘEST PÁNĚ	Svátek
11.	po	ct. Marie Elekta	
12.	út	sv. Probus (Pravoslav)	
13.	st	sv. Hilarius z Poitiers	Památka
14.	čt	sv. Sáva Srbský	
15.	pá	sv. Pavel Poustevník	
16.	so	sv. Marcel I.	
17.	ne	2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
18.	po	Panna Maria, matka jednoty křesťanů	Památka
19.	út	sv. Márius a Marta a jejich synové	
20.	st	sv. Šebestián, sv. Fabián	Poutní slavnost
21.	čt	sv. Anežka Římská	Památka
22.	pá	sv. Vincenc	
23.	so	sv. Ildefons	
24.	ne	3. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
25.	po	Obrácení svatého Pavla, apoštola	Svátek
26.	út	sv. Timotej (Bohuslav) a Titus	Památka
27.	st	sv. Anděla Mericiová	Svátek
28.	čt	sv. Tomáš Akvinský	Památka
29.	pá	sv. Sulpicius	
30.	so	sv. Martina	
31.	ne	4. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	

28. 10. – 1. 11. 2015

Rodiny s dětmi se společně vydaly strávit podzimní prázdniny do Krkonoš.

2. 11. 2015

Památku všech věrných zesnulých jsme oslavili pobožností u centrálního kříže na Olšanských hřbitovech v 15 hodin a mší svatou u sv. Rocha v 16 hodin (A).

6. – 7. 11. 2015

Jako každý rok i letos pořádala Farní charita spolu s Diakonií Broumov podzimní sbírku oblečení.

8. 11. 2015

Proběhlo kreativní listopadové setkání STUŽEK (Společně Tvořivých Žižkovských Kamarádek) od 15.30 do 18.15 ve Farním centru.

Ve stejný čas se setkali i žižkovští ministranti, aby natrénováli liturgické úkony a ke konci schůzky se vydali na prohlídku věže kostela sv. Prokopa, varhan a oratoře.

22. 11. 2015

V tento den se konal tradiční koncert pro Strom splněných přání. Začal v 17 hodin v žižkovském Atriu, kde zazpívali operní sólisté Jana a Václav Siberovi. Zároveň si lidé mohli vybrat dárek, který pak bude putovat rodinám z Ukrajiny, do domova pro matky s dětmi nebo do domova pro kněze ve Staré Boleslavi. (B, C)

23. 11. 2015

V kostele svatého Rocha proběhla mše ve starém tridentském ritu.

25. 11. 2015

Po večerní mši svaté v 18 hodin začalo další setkání Pastorační rady.

5. 12. 2015

Jako každý rok se konala mše sv. pro děti a po ní přišel Mikuláš s nadílkou (D).

8. 12.

Tento den vyvrcholila nověna ke slavnosti Neposkvrněného Početí Panny Marie slavností mší sv. u sv. Anny v 18.00, při níž zazpíval náš farní sbor.



Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 3. 1. (všechny kostely)

Požehnání vody, křídý a kadidla

středa 6. 1. v 18.00 u Sv. Prokopa

Setkání hledajících

pátek 8. 1. v 19.00
farní centrum

Úklid kostelů

sobota 9. 1. mše sv. v 8.00
– kostel sv. Prokopa

Setkání ministrantů

neděle 10. 1. v 17.00
farní centrum

Tříkrálová sbírka

se bude konat od 1. do 14. 1. 2016.
Prosíme o pomoc všechny, kdo by se mohli zapojit. Jak mladší koledníky, tak i starší, aby je mohli doprovázet. Předem všem velice děkujeme.

Výstav Nejsvětější Sv. Oltářní

úterý 26. 1. v 17.30 v kostele sv. Anny

Pout' ke Sv. Šebestiánu

středa 20. 1. v 6.00 a též i v 18.00



Milí farníci,

hned na začátku nového roku bych chtěl poděkovat Bohu za rok uplynulý. Neříkám to náhodou, protože bez Jeho pomoci, bych mohl jenom stěží obstát v různých situacích. Klekám před Ním někdy s nechápavou myslí, ale toužícím srdcem. Dovolte, abych vám touto cestou poděkoval za veškerou podporu a blízkost.

Myslím na vás v modlitbě a i nadále o modlitbu prosím. Modlitba je tím nejlepším podhoubím všech vztahů, a to nejenom těch bezproblémových. Nový rok v semináři bude hodně aktivní. Začátek se bude nést ve znamení zkouškového období. Někdy si říkám, že je to jako výstup na horu. Již několikrát se mi stalo, že při překonávání překážek vzpomínám na náročné cyklistické výšlapy s mým kámošem, se kterým jsme často tahali do kopců, hnaní touhou vidět to krásně. Proto vám ze srdce přeji v novém roce samé úspěšné výpravy v blízkosti těch, které máte rádi.

Flut Mirosław



Klementina Garsideova-Gicquel (54) žije již téměř čtvrt století v Paříži a obětavě poskytla podklady k rozhovoru. Vyjádřit se k atentátům během posledního roku v Paříži paní Klementině dělá problém, je to pro ni příliš bolestné, důvěrně zná sál Bataklan i I. obvod, kde dříve bydlela.

Máte krásné a zvláštní jméno, narodila jste se v Čechách?

Ano, v Roudnici nad Labem, jako poslední čtvrté dítě. Maminka studovala operní zpěv, měla krásný sametový alt. Obdivovala Emu Destinnovou a Klementinu Kalašovou, která bydlela dříve v Roudnici. Na její počest mi bylo dáno mé jméno. Po rozvodu rodičů jsme se v roce 1966 přestěhovali do Prahy na Žižkov. Maminka se provdala za mého adoptivního tatínka, který měl anglický původ. Jeho otec byl Angličan, maminka Češka. Tatínek vystudoval na univerzitě filozofii a pedagogiku, v Praze vyučoval na Akademii věd. Maminka pracovala v Národní galerii. Když mi bylo deset roků, tatínek se zasadil o to, abych byla pokřtěna. Jemu vděčím za to, že mě přivedl na cestu poznání Světla a Lásky. S hrdostí jsem sama za sebe řekla Bohu své ano.

Věnovala jste se umění od dětství?

Odmalička jsem ráda zpívala a tančila. Jednoho dne si mě u nás doma všiml tatínkův žák, který byl inspicientem v Národním divadle. Nabídl mi roli Kalafunovic Kačenky ve hře Strakonický dudák. Mám úžasné vzpomínky na paní Libuši Havelkovou a pana Ladislava Peška, kteří hráli mé rodiče. Poté přišla rolička ve hře Na Pravici Boha otce, další v Novokřtěncích. Poznala jsem naši Zlatou kapličku a tehdejší Tylovo divadlo. Zrodila se láska na celý život. V dívčím věku mě okouzli balet. Stačilo trochu hudby a ihned jsem improvizovala taneční kreace. Rodiče mi umožnili studovat klasický tanec v přípravce Národního divadla a konzervatoře, později jsem se věnovala hře na klavír, bel cantu, bavilo mě psát básně i malovat. Díky umění se u mě zrodila láska k francouzštině a ke všemu, co souvisí s Paříží. Milovala jsem soukromé hodiny u mojí drahé paní profesorky, která byla „mou francouzskou maminkou“, na kterou nikdy nezapomenu. V mezičase jsem dě-

Pro tebe, můj Bože, tančím, Mireille Négre, Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2006. M. Négre se k tanci dostala přes těžký úraz v dětství, kdy jí lékař doporučil navštěvovat hodiny tance. Objevila své nadání a povolání k tanci, stala se primabalerínou pařížské Opery, na vrcholu kariéry zasvětila svůj život Bohu a tanci.

lala dopoledne pečovatelku, odpoledne jsem pracovala v mateřské škole. Tímto jsem měla více času, abych pomáhala rodičům.

Jak jste se seznámila se svým mužem?

Když mi bylo 22 let, Bůh si vzal k sobě předčasně moji maminku. S tatínkem jsme si byli oporou, až do roku 1990, kdy odešel i tatínek. V pravou chvíli mi poslal Bůh za tatínka nového ochránce. Díky francouzské korespondenci jsem poznala mého budoucího manžela. Z mé vysněné Paříže! Díky svobodě se mi dostalo daru realizovat můj sen: žít v Paříži a moci se vracet domů. Věřím, že má birmovací patronka svatá Terezička z Lisieux, mi byla ke všemu nápomocna. V naší farnosti svatého Prokopa, kam se ráda vracím, jsme dostali požehnání ke svátosti manželství.

S manželem se věnujete vodícím psům?

Jsem s manželem již několik let zapsaní v Paříži ve škole pro vodící psy. Patříme mezi rodiny dobrovolníků, které pomáhají nevidomým hlídat jejich pejsky, když musí jít do nemocnice nebo když jedou na dovolenou. Chodíme rovněž se slepci a jejich pejsky na procházky, aby se jejich „chlupatí andělé“ po náročné práci uvolnili.

Co se změnilo a mění v Paříži?

Za čtvrt století se mnohé změnilo, někdy pociťuji nostalgii, že je to jiné. Doufám, že s Boží pomocí Francie překoná veškeré zlo, které jsme za poslední čas pociťili. Je třeba se modlit za mír, jít světlou cestou, snažit se dělat dobro. Milovat svět srdcem.

Jaká kniha Vás zaujala?

Biografie od francouzské autorky Mireille Négre, nese titul Pro Tebe, můj Bože, tančím. Négre vypráví, jak zasvětila svůj život Bohu a tanci..

-vh-



Tomáš Halík: PAKT Z KATAKOMB

Na stolci svatého Petra sedí dnes papež, který bere evangelium nesmírně vážně, a to nejen ve svých proslovech, nýbrž především v celém stylu svého života, smýšlení, vystupování, v jednání s lidmi a v přístupu k palčivým problémům doby. Bere vážně Kristovo učení s odvahou, radikalitou a svobodou, připomínající reformní postavu svatého Františka, jehož jméno programově přijal. V tom spočívá tajemství jeho morální autority, která daleko přesahuje hranice katolické církve, kterou překonal i své velmi ctihodné předchůdce, avšak velmi popouzí některé katolíky. Dostojevský kdysi v Legendě o Velkém inkvizitorovi geniálně popsal největší pokušení institucionalizovaného křesťanství:



dát lidem jistoty výměnou za svobodu, kterou jim nabídl Kristus. Papež František se pokouší dovršit to, o co se snažil reformní 2. vatikánský koncil: vyvést církve ze stínu Velkého inkvizitora. „V Římě se říká, že papež je starý a brzy se zas všechno vrátí nazpátek,“ řekl mi jeden český prelát. Těší se marně: svět, do něhož by se chtěli vrátit, už neexistuje. Tento papež vede církve odvážně a v síle Kristova Ducha do složitého a nebezpečného světa, který se právě rodí.

V Římě si v těchto dnech připomínají půlstoletí podivuhodné události. Krátce před koncem reformního 2. vatikánského koncilu, v listopadu 1965, se setkalo na symbolickém místě, v Domicilliiných katakombách v Římě, čtyřicet účastníků koncilu, mezi nimi velký francouzský teolog Yves Congar OP a legendární brazilský arcibiskup chudých Helder Camara. Podepsali tam dokument, ke kterému se vzápětí přidalo 500 koncilních otců. V tomto dokumentu, nazvaném Pakt z katakomb, se biskupové zavázali uvést ducha koncilu do stylu svého života, vystupování a vedení církve – mimo jiné poslat symboly feudální moci, vznosné tituly, honosné paláce a limuzíny, blyštivé šperky, okázalé vystupování na veřejných slavnostech, podkuřování mocnářům a autoritářské rozhodování tam, kam patří – do nenávratna minulosti. Zavázali se, že nikdy nebudou dávat přednost mocným a bohatým před chudými a nepatrnými. Církve se nemá nostalgicky ohlížet po ztracených privilegích a zkompromitovaném manželství se světskou mocí, pokud nechce přijít o to, o co usilovat má: o věrohodnost a mravní autoritu.

Druhý vatikánský koncil – a velmi konkrétně a výmluvně „Pakt z katakomb“ – ukázal žádoucí podobu církve budoucnosti: církve sloužící, ekumenicky otevřené, vnímavé k pozitivním hodnotám i k bolestem současnosti, solidární s těmi, kterým se křivdí. Má být církví, která je hlasem chudých, umlčovaných a – což zejména zdůrazňuje papež František ve významné encyklice *Laudato si* – vnímavou ke křiku přírody, znásilňované chamtivostí a bezohledností civilizace růstu bez morální odpovědnosti. Církve, pokud spravuje materiální bohatství, má ho používat výhradně pro svou pastorační službu celku společnosti a sociální diakonii, a nikdy k zajištění blahobytu a privilegií svého personálu. V této souvislosti papež dnes volá k solidaritě s lidmi, kteří přišli o své domovy válečnými či přírodními katastrofami, a to bez ohledu na jejich národnost, rasu či náboženství. Několik z nich ubytoval přímo ve Vatikánu a o desetitisíce se postaraly církevní instituce. Lidé, kteří tvrdí, že máme v současné uprchlické krizi pomáhat jen křesťanům, mi připomínají ty, kteří v Betlémě přibouchli dveře před přivandrovalci z „Galilee pohanské“ a vykázali Svaté rodině místo v jeskyni pro dobytek; ostatně Ježíš, Maria a Josef také nebyli křesťané, alespoň ne v době Ježíšova narození.

List Svatého otce Františka předsedovi Papežské rady pro novou evangelizaci před blížícím se Mimořádným jubileem milosrdenství

Ctihodnému bratru, arcibiskupu Rinu Fisichellovi, předsedovi Papežské rady pro novou evangelizaci

S blížícím se Mimořádným jubileem milosrdenství se chci zaměřit na několik otázek, které, jak věřím, vyžadují zvláštní pozornost, aby oslava Svatého roku byla pro všechny věřící příležitostí ke skutečnému setkání s Božím milosrdenstvím. Toužím po tom, aby se tento rok stal dobou živé zkušenosti s blízkostí Otce, jehož něhu je možné téměř hmatatelně vnímat, a tak aby se posilovala víra každého věřícího a on o tom dokázal ještě účinněji vydávat svědectví.

Mé myšlenky se především obracejí ke všem věřícím, kteří zakusí milost tohoto Svatého roku - ať už ve své diecézi, nebo jako poutníci do Říma. Toužím po tom, aby se ke každému z nich dostaly odpustky související s tímto Svatým rokem jako skutečný projev Božího milosrdenství, vycházejícího každému vstříc s tváří Otce, který přijímá a odpouští a úplně zapominá na spáchaný hřích. K tomu, aby věřící mohli tyto odpustky zakusit a obdržet, musejí jako projev své hluboké touhy po skutečném obrácení vykonat krátkou pouť ke Svaté bráně, jež se má otevřít v každé katedrále a v kostelech stanovených diecézním biskupem a také ve čtyřech papežských bazilikách v Římě. Zároveň stanovuji, že odpustky je možné získat ve svatyních, kde je otevřena Brána milosrdenství, a v kostelech, které jsou tradičně označovány jako „jubilejní“. Je důležité, aby tato příležitost byla spojována především a zejména se svátostí smíření a se slavením eucharistie a zamyšlením na téma milosrdenství. Stejně tak bude třeba doplnit takovou slavnost vyznáním víry a modlitbou za mě a za úmysly, které nosím ve svém srdci pro dobro církve a celého světa.

Myslím dále i na ty, kdo se z nejrůznějších příčin nemohou ke Svaté bráně sami vydat, zejména na nemocné a ty, kdo jsou staří a žijí sami, takže nemohou opouštět svůj domov. Těmto všem velice pomůže, pokud budou své nemoci a trápení prožívat jako příležitost

k tomu být nablízku Pánu, který nám tajemstvím svého utrpení, smrti a zmrtvýchvstání ukázal tu nejlepší cestu, jež dává bolesti a samotě smysl. Když budou tyto chvíle zkoušky prožívat s vírou a radostnou nadějí a přitom přistupovat k přijímání nebo se účastnit mše svaté a společně modlitby, a to i prostřednictvím nejrůznějších sdělovacích prostředků, mohou tak i oni získat odpustky tohoto Svatého roku. Mé myšlenky se obracejí rovněž k vězňům, jejichž svoboda je omezena. Rok milosrdenství byl vždy také příležitostí k velké amnestii, která se má týkat těch, kdo si sice zaslouží trest, ale zároveň jsou si vědomi spáchané nespravedlnosti a upřímně si přejí zapojit se znovu do společnosti a být pro ni skutečným přínosem. Kéž se jich všech konkrétním způsobem dotkne milosrdenství Otce, který chce být nablízku každému, kdo jeho odpuštění nejvíce potřebuje. Tito lidé mohou získat odpustky ve vězeňských kaplicích a vždy, když s myšlenkou na Otce a modlitbou k němu přejdou přes práh své cely, kéž jim to připomene průchod Svatou branou, neboť Boží milosrdenství, které dokáže proměnit srdce, může také proměnit mříže a z pobytu za nimi učinit zkušenost svobody.

Prosil jsem, aby církev v tomto Roce milosrdenství znovu objevila bohatství skryté ve skutečích duchovního i tělesného milosrdenství. Zkušenost s milosrdenstvím lze totiž nejlépe poznat právě prostřednictvím konkrétních projevů, jak nás to učil i Ježíš. Vždy, když některý věřící osobně vykoná jeden či více z těchto skutků, bezpochyby tak získá i odpustky spojené s tímto Svatým rokem. S tím je spojen také příkaz žít podle milosrdenství a tak obdržet milost úplného a naprostého odpuštění z moci Otcovy lásky, která nikoho nevyjímá. Odpustky Svatého roku se tím naplní a stanou se vlastním plodem události, kterou je třeba slavit a prožívat s vírou, nadějí a láskou. Odpustky spojené s Rokem milosrdenství lze dále získat i pro zemřelé. Jsme s nimi spojeni svědectvím víry a lásky, které nám předali. Když na ně tedy pamatujeme při slavení eu-

charistie, můžeme se za ně také v nezměrném tajemství společenství svatých modlit a prosit, aby milosrdná tvář Otcova osvobodila každého z nich od všech pozůstatků viny a přijala je do nekonečné blaženosti.

Jedním z nejzávažnějších problémů naší doby je bezpochyby proměna vztahu k životu. Šíří se mentalita, která vede k tomu, že se vytrácí osobní i společenská citlivost k přijetí nového života. Drama potratu prožívají někteří jen povrchně, jako by si neuvědomovali nesmírné škody, které působí takový čin. Mnozí další sice tento skutek vnímají jako prohru, jsou ale přesvědčeni, že nemají jinou možnost. Myslím zejména na všechny ženy, které se uchýlily k potratu. Jsem si dobře vědom toho, že je k takovému rozhodnutí vedl velký tlak. Víím také, že prožívají těžkou existenční i mravní zkoušku. Setkal jsem se s řadou žen, které ve svém srdci nosí šrám tohoto mučivého a bolestného rozhodnutí. To, co se stalo, je hluboce nespravedlivé, a jen tehdy, když toto člověk plně a pravdivě pochopí, nemusí ztrácet naději. Boží odpuštění nelze upřít nikomu, kdo činí pokání, a zejména když přistupuje ke svátosti smíření s upřímným srdcem, aby se usmířil s Otcem. Také z tohoto důvodu jsem se rozhodl, bez ohledu na veškerá opačná ustanovení, světit všem kněžím po dobu Roku milosrdenství pravomoc udělit rozhřešení od hříchu potratu těm, kdo ho vykonali a kdo s kajícím srdcem usilují o odpuštění. Ať se kněží na tento veliký úkol připraví a dokážou ho konat slovy vyjadřujícími skutečné přijetí, doplňují je zamyšlením, které přiblíží závažnost spáchaného hříchu, a ukazují kajícím cestu pravého obrácení, skrze něž mohou získat skutečné a štědré odpuštění od Otce, který svou přítomností všechno obnovuje.

Závěrečná úvaha se týká věřících, kteří se z nejrůznějších důvodů rozhodli navštěvovat kostely spravované kněžími z Bratrstva svatého Pia X. Tento Rok milosrdenství nikoho nevylučuje. Někteří spolubratři biskupové z nejrůznějších míst mě zpravili o jejich dobré víře i svátostné praxi, ale také o jejich nesnad-



né situaci z pastoračního hlediska. Důvěřuji tomu, že v blízké budoucnosti bude nalezeno řešení, jak obnovit plné společenství s kněžími a představenými bratrstva. Do doby, než se tak stane, a veden potřebou péče o dobro těchto věřících, ze svého vlastního rozhodnutí stanovuji, že ti, kdo během Roku milosrdenství vyhledají kněze náležející k Bratrstvu svatého Pia X., aby přijali svátost smíření, přijímají rozhřešení svých hříchů platně a dovoleně. S důvěrou v přímlyvu Matky milosrdenství svěřuji přípravu tohoto mimořádného roku do její ochrany.

Dáno ve Vatikánu 1. září 2015

FRANTIŠEK

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	Pá	Jer 26,1-24	Srážka v chrámě
2.	So		Lid opustil Hospodina
3.	Ne	Jer 27,1-22	Jeremjáš chodí se jhem na šíji
4.	Po	Jer 28,1-17	Lživý prorok Chananjáš
5.	Út	Jer 29,1-32	Jeremjáš píše přesídlencům
6.	St	Jer 30,1-24	Poroba lidu skončí
7.	Čt	Jer 31,1-40	Hospodin se s lidem vrátí na Sijón
8.	Pá	Jer 32,1-44	Příkaz ke koupi pole
9.	So		V bráně Hospodinova domu
10.	Ne	Jer 33,1-26	Spása Jeruzaléma
11.	Po	Jer 34,1-22	Slovo králi Sidkijášovi
12.	Út	Jer 35,1-19	Rekábejci - příklad věrnosti
13.	St	Jer 36,1-32	Báruk sepisuje slova Jeremjášova
14.	Čt	Jer 37,1-21	Král nedbá prorokových slov
15.	Pá	Jer 38,1-28	Jeremjáš v cisterně vysvobozen
16.	So		Podobenství o opasku
17.	Ne	Jer 39,1-18	Jeruzalém dobyt, Jeremjáš osvobozen
18.	Po	Jer 40,1-16	Babylóňané propouštějí Jeremjáše
19.	Út	Jer 41,1-18	Gedaljáš zavražděn Jišmaelem
20.	St	Jer 42,1-22	Útěk do Egypta
21.	Čt	Jer 43,1-13	Jeremjáš ohlašuje zkázu Egypta
22.	Pá	Jer 44,1-30	Poslední slova Jeremjášova v Egyptě
23.	So		Znamení rozbitého džbánu
24.	Ne	Jer 45,1-46,28	Proroctví o Báruchovi
25.	Po	Jer 47,1-7	Výroky proti Pelištejcům
26.	Út	Jer 48,1-47	Výroky proti Moábu
27.	St	Jer 49,1-39	Proti Amónu, Edómu, Damašku...
28.	Čt	Jer 50,1-46	Výroky proti Babylónii
29.	Pá	Jer 51,1-64	Hospodin se zastane svého lidu
30.	So		Dva koše fíků
31.	Ne	Jer 52,1-34	Dodatek

Kniha Jeremjáš (hebr. *jirmejáh*, řec. *Ieremías*) je souhrn řečí proroka Jeremjáše před dobytím a zničením jeruzalémského chrámu (626–586 př. Kr.). Prorok byl Hospodinem povolán již v mladém věku a kvůli svému poslání se dokonce zřiká manželství a rodiny. Tím, že poukazuje na hříchy Izraele jako na pravou příčinu všech neštěstí a hrozící katastrofy zničení Jeruzaléma, pobouřil proti sobě i značnou část vládnoucích židovských vrstev. Vícekrát byl uvězněn, dokonce mu hrozilo i usmrcení. Z těchto trpkých okamžiků pocházejí jeho vyznání (př. 11,18–23; 15,10–21; 18,18–23; 20,7–18). Po zničení Jeruzaléma byl během obléhání uvězněn v cisterně, později Babylóňany vysvobozen a svěřen do ochrany Gedaljášovi, novému vládcí Judska. Když byl Gedaljáš zavražděn, Jeremjáš byl proti své vůli odvečen do Egypta, kde podle židovské tradice zemřel ukamenováním. Za pozornost stojí také 36. a 45. kapitola, kde je zmínka o jeho písaři Báruchovi, jenž sepsal prorokovy řeči a přečetl je nejdříve před lidem a pak i před samotným králem.

Baptisté se hlásí k odkazu radikálního křídla reformace, takzvaných anabaptistů, čili česky novokřtěnců. K nejvýraznějším rysům tohoto křesťanského společenství totiž patří důraz na křest až na základě svobodného rozhodnutí dospělého jedince. Baptisté tedy nekřtí malé děti a byl-li kdo pokřtěn jako dítě, je u baptistů pokřtěn znovu poté, co sám svobodně vyznal svou víru. Nejstarší sbor baptistů v Praze byl založen v roce 1885, scházel se nejprve ve Vršovicích a v letech 1912-1915 byla postavena

modlitebna Bratrské jednoty baptistů ve Vinohradské ulici.

Stavba vybudovaná podle projektu známého architekta Bohumíra Kozáka se nachází na území Prahy 3 a zaslouží si tak místo v našem „cyklu“, i když nestojí na Žižkově. Dům číslo popisné 76 ve Vinohradské ulici svým průčelím „hledí“ do náměstí Jiřího z Poděbrad, přímo na mladší katolický kostel Nejsvětějšího Srdece Páně, o kterém bude pojednáno v některém z příštích pokračování. Třípatrová uliční fasáda řadového činžovního domu je pojednána secesně, na přítomnost sborové modlitebny upozorní vnímavého pozorovatele zlatený kalich, umístěný v ose průčelí mezi okny druhého patra.

Samotná pozdně secesní modlitebna stojí ve dvoře za domem, z prostorových důvodů je vůči ose domu natočena o devadesát stupňů. Strop sálu je segmentově zaklenut, jeho rafinované prosklené řešení zároveň prostor

zásobuje denním světlem. Dominantním prvkem čelní stěny je varhanní prospekt a ve výklenku pod ním situovaný prostor baptisteria. Architektonicky je tak podtržen ústřední význam této svátosti ve společenství baptistů.

Modlitebna prošla výraznou rekonstrukcí v letech 1982 až 1985 prováděnou ke stému výročí založení sboru svépomocně, za pomoci členů z dalších sborů z celé republiky. V té době byla provedena také přístavba a nově upraven dvůr. Autorem projektu rekonstrukce a přístavby se stal Daniel Mathauser, člen zdejšího sboru a zároveň někdejší posluchač profesora Kozáka na ČVUT. Modlitebnu, která se může pochlubit kapacitou ca 500 míst, využívá pro bohoslužby také sbor čínských křesťanů, pravidelně se zde konají bohoslužby v angličtině a jednorázově též akce jiných křesťanských denominací.



IN OVO roční koncert

16. 1. 2016, kostel sv. Rocha na Žižkově v 17 hodin

- | | |
|------------------------|---|
| R. Binge: | Alžbětinská serenáda |
| C. Saint-Saëns: | Labuť ze suity Karneval zvířat |
| E. Morricone: | Gabriel's oboe |
| K. Blažková: | Smyčkový kvartet č. 1 „První a poslední“ |
| J. Massenet: | Meditace z opery Thaïs pro housle a orchestr |
| Komitas: | Vybrané věty z arménské liturgie |
| A. Corelli: | Concerto Grosso No. 4 in D major |

Komorní orchestr SORDINO



Milí přátelé a příznivci naší charity,

letošní rok byl pro naši charitu celkem úspěšný. Každý měsíc jsme měli nějakou akci a všechny se vydařily. Například v lednu jsme vybrali do kasiček Tříkrálové sbírky – celkem 27 947 Kč. V únoru jsme připravili balíčky vitaminů pro ty, kteří přijímali svátost nemocných. V březnu jsme společně pekli pro Azylové domovy v Praze. V květnu jsme uspořádali autobusový výlet pro vozíčkáře do jízdárny a parku v zámeckém areálu Ctěnice. V červnu byla sbírka potravin pro Slovensko a Ukrajinu (přibližně 450 kg) a účastnili jsme se na veletrhu neziskovek Prahy 3 na Jiřího náměstí. V září byl oblíbený farní jarmark, který charitě vynesl 12 087 Kč, také jsme měli stánek na pouti ve Staré Boleslavi, kde jsme nabídli výrobky Poledního ateliéru. V říjnu začaly pravidelné aktivity – trénování paměti a Polední ateliér.



V listopadu byl koncert pro Strom splněných přání, kde si návštěvníci vybírali ze seznamu přání lidí, kterým poputují letošní „andělíčci“ – dárky, letos je jich 197! Aktivit farní charity Žižkov je tedy celkem hodně a díky vám všem, kteří se jich účastníte, se daří naplňovat heslo charity: pomáhat všem lidem v nouzi.

Naše pomoc dosud směřovala do vzdálenějších oblastí, ale bylo by ideální, kdybychom si více všímali i našich nejbližších: spolufarmiků, s nimiž se setkáváme v kostelních lavicích a pozdravíme se, prohodíme pár slov. Abychom citlivě vnímali i jejich starosti a problémy a mohli i jim nabídnout pomoc. Třeba darovat botičky po dětech, hračky, kolo a podobně. Nebo nabídli doprovod, odvoz autem pro staré a nemocné lidi nejen do kostela, ale třeba k lékaři, na úřad. Nebojme se zeptat a nabídnout pomoc, vždyť teprve činy bude naše křesťanská láska k bližním naplněna. A tak přeji vám i sobě, aby se práce Farní charity Žižkov dařila a rozvíjela do dalších oblastí. Budu ráda, když mě tam nasměrujete a věřím, že se nám společně bude dařit i v roce 2016.

Přeji vám do nového roku hodně Božího požehnání, lásky a radosti.

S velkou vděčností vaše **Václava Hilbertová**



Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2015–2016 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (M. Provinská), místnost A
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (M. Provinská), místnost A
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – (P. Vít Uher), středa 15.00, místnost AB
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 15.00, (P. Vít Uher), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (D. Stolařová), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16.00 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; Milada-Provinska@seznam.cz; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 14).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátosti.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růžencem společně u Sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou živo-taschopné. Současně ale v různých oblastech pociťujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejsvětější Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drát-kují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lek-torka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2016. Nová skupina „hledajících“ začala svá setkávání 15. května 2015, další začíná opět *po Velikonocích v roce 2016*.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vítem Uherem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání s knězem se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout *v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem opět společně, *o třetí postní neděli 28. 2. 2016*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici. P. Vít Uher (731 625 910).

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši sv. domluvit s ním nejvhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování probíhá vždy v závěru roku, přípravná setkání pak od ledna do září 2016 ve farním centru. Zájemci se již mohou přihlašovat u kněze (P. Vít Uher, 731 625 910).

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾ (P. Antonín Ježek)			
Úterý		18.00²⁾ (P. Antonín Ježek)		
Středa	18.00 (P. Antonín Ježek)		6.00³⁾ (P. Vít Uher)	
Čtvrtek	18.00 (P. Vít Uher)			
Pátek	18.00 (P. Vít Uher)			
Sobota	8.00⁴⁾ (P. Vít Uher)			
Neděle	9.30 (P. Vít Uher)	8.00 (P. Václav Volf)	11.00 (P. Vít Uher)	17.00 (P. Antonín Ježek)

¹⁾ s latinským ordinářem, 4krát ročně
v tridentském ritu

³⁾ v adventní době roráty

²⁾ každé poslední úterý v měsíci 30 minut
předě mši výstav Eucharistie

⁴⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Pondělí	8.30–11.30	pastorační asistent Karel Frnka
Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	administrátor Vít Uher
Čtvrtek	13.30–16.30	administrátor Vít Uher

Kontakty:

administrátor farnosti: P. Vít Uher

mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz

web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 30. 12. 2015	
výše dluhu (úvěr)	4 058 755,93 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (prosinec 2015):	13 953 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Prokopa Praha 3-Žižkov; administrátor: P. Vít Uher;
 redaktorka: Jana Tillerová, grafická úprava: Petra Tejnická. Příspěvky mohou být redakčně upravovány.
 Náklad: 350 ks; tisk: Petr Beran, www.pb-tisk.cz; výrobní cena: 10 Kč.
 Děkujeme za váš příspěvek

NEPRODEJNÉ

LEDEN 2016

276

PROKOPSKÉ LISTY
měsíčník nejen pro žižkovské farníky